

Тетяна Горобець

Береги моєї мрії

збірка

**Демидівка
2014**

**84 (4 УКР) 6
К 93**

**Горобець Т.
Береги моєї мрії: збірка // Т. Горобець. –
Демидівка: ЦСПШБ, - 2014. – 42 с.**

**Збірка поетеси –земляка Тетяни Горобець
містить твори різної тематики: про своє жіноче
щастя, відлуння та біль минулого, про свою кохану
Батьківщину**

**Набір і верстка – методиста Демидівської
ЦСПШБ Р. Мельничук**

Немов, королева у сніжному царстві стоїш...

Торкнулась рука. І стежиною вдаль повела,
Де гойдалку вітер тихенько, самотню гойдає.
Ні смутку, ні горя серденько в дитинстві не знає,
Попереду шлях. І майбутнє освітить зоря.

Тим шляхом підеш ти в далекі, далекі світи,
Та свого дитинства ніколи в житті не забудеш.
Його пам'ятати, як вічну реліквію будеш
І пам'ять в душі про дитинство своє берегти

Неначе в дитинство потрапила знов...

Неначе в дитинство потрапила знову своє,
Доноситься ніжно здаля коліскова матусі.
До свого гнізда повертаються радісно буслі
І в лісі зозуленька так голосливо кує.

Стежину до хати встелив кучерявий спориш
І вишні додолу схиляють пахучії віти.
Усміхнена ти серед білого, білого цвіту

Спасибі доле...

Спасибі доле, за дарунок
Що маю я таке життя.
За перший ніжний поцілунок,
За перші в серці почуття.

Спасибі доле, за науку,
За ясне сонце в вишині.
За мами лагіднії руки,
За солов'їнії пісні.

Спасибі доле, за родину
І за палке тепло її.
І Богом послану дитину,
В два рази я вклонюсь тобі.

Спасибі доле, що здолавши
Всі перешкоди у житті.
І загартованність додавши,
Допомагала ти мені..

Літа не повернути...

Моє життя усе мов на долоні,
Я перед ним в молитві на колінах.
В обличчя дихають вітри холодні,
Вони думки мої несуть на крилах.

В думках отих і радість, і печалі,
Розкидані по небу наче зорі.
Крута стежина, що вела нас в далі
І серце ще тоді немало болі.

Попереду було ще мрій багато,
Здіймавшись в ясне небо журавлями.
Життя стелило долю, ніби свято,
Співало в серці ніжними піснями.

Минають дні, секунди і хвилини,
Мов швидкий потяг, проліта життя.
Спинити можеш час, життя не спиниш,
Не повернути прожиті літа...

Ти мене знайшов...

Затягнули небо хмари,
Білий пух упав до ніг.
То Зима послала чари
І на землю білий сніг.

Затріщав мороз грудневий,
Вітер з півночі примчав.
Він Зимовій королеві,
Свій танок подарував.

Закружляли сніговії,
І свята прийшли до нас.
Білий сніг упав на вії,
Чути дзвін дванадцять раз...

Геть пішли сумні печалі,
По долинах і полях.
Залишаючи хрусталі,
На деревах і домах.

Радість серце нам зігріє,
Знову рік один пройшов.
В тім... збулися наші мрії,
Ти мене таки знайшов.

Ми разом з тобою...

Торкнулась сніжинка до мого вікна
І спомин у серце принесла вона.
Засніжені вулиці, місяць... і ти,
Коханням проложені наші мости.

Ті теплі долоні, що гріли мене
І щастя, і щастя, яке немине...
Багатими мрії у той час були
І ми кожен день у тих мріях жили.

Усмішку свою дарувала тобі,
Вдивлялася в очі твої голубі.
Тихенько уста шепотіли... люблю...
Мене не покинь... я думками молю...

Серця неморозила навіть зима,
Хоч як не старалась, все марно, дарма...
Нас вогник кохання обох зігрівав,
Морозити лютій зимі не давав...

А ти... пам'ятаєш ту зоряну ніч...

Як руки торкались оголених пліч...
За вікнами сніг... хуртовина...зима...
Ми разом з тобою... сніжинка одна...

Життя лишило нам своє кіно...

А за вікном кружляють заметілі,
Нам дивне срібло кидають до ніг.
Танцюють вальс сніжинки білі - білі,
Пухове покривало стелить сніг.

Співає пісню хуга вечорова
І зазирає кожному в вікно.
Зима, зима, вона така казкова,
Така хмільна, немов п'янке вино.

У темнім небі заховались зорі
І місяць спати вже пішов давно.
Лиш ми з тобою наче човен в морі,
Життя лишило нам своє кіно...

Тобі коханий і для тебе...

Тобі коханий і для тебе,
Присвячую свої рядки.
Беру у свідки синє небо
І наші сходжені стежки.

Троянди ніжний поцілунок,
На згадку лишив дотик твій.
І ніч кохання, мов дарунок,
Як терпкий кавовий напій.

Усе було немов в тумані,
Мене тримав ти на руках.
Щаслива, радісна в коханні,
Блакить світилася в очах...

Зустрів теплом нас тихий ранок,
Промінням по руці провів.
Пішов відпочивать світанок,
Лишивши пару голубів...

І багрянцем осипає Осінь.
Про кохання каже їй відкрито
І влітає хризантеми в коси.

Зазирає в очі малахітні,
Накидає шаль на ніжні плечі.
І слова ласкаві та привітні,
Він коханій шепче кожен вечір.

А вона усмішкою своєю,
Спокушає клена чарівного:
"Хочу бути любий лиш твоєю
І плеча торкатися лиш твого" ...

Очі малахітні...

Полилась мелодія осіння,
По дібровах і полях широких.
Піднялась на крилах в небо синє,
За вікном вже чути Жовтня кроки.

По землі ступає гордовито

Мелодія весни...

Грає ніжно флейта серед лісу,
Сповіщає, що прийшла весна.
Прийняла засніжену завісу,
Бо ж теплом вона таки міцна.

Потекли струмки, зіллялись в ціле,
Затопили річки береги.
Землю нашу сонечко зігріло,
Нахилились верби до води.

Небо вбралось кольором блакиті,
Вітерець прогнав біленьких хмар.
Найчарівніші весняні миті,
Розірвуть кільце зимових чар.

Повернуться буслі до садиби,
Щебетання переповнить ліс.
Більше не страшні зимові глиби,
Бо веснянку вітерець приніс...

Я коханням загорнуся...

Заплітають коням гриви хмари сивочолі,
Нектару нап'ються з квітів золотисті бджоли.
Сонця промені ласкаві доторкнуться ніжно,
Зашаріються отави, роси впадуть слізною.

І дощу нап'ються ріки, верби і тополі,
Ляже промінь на повіки, відійдуть геть болі.
Я до тебе пригорнуся, проведу рукою
І в кохання загорнуся разом із тобою.

Бірюзовою блакиттю засяє враз небо
Найчарівніші миті, інших нам не треба.
Доторкнеться прохолода, усміхнеться літо,
День чудовий розфарбує кольорами квіти.

Щастя буде дарувати ніжності веселки,
І на крила піднімати буде вітер терпкий.
Защобече в лісі пташка радо й голосливо
І розвіє вітер коням шовковисті гриви.

Полетять вони по полю рясно і галопом,
Збереже кохання долю, рознесеться степом.
Понесеться воно в гори, де луна блукає,
Рано - вранці нас з тобою воно повинчає...

Незабутня юність...

Ти повертаєшся у сни,
Незабутня юність моя.
Світанком ранньої весни
І ніжним співом солов'я.

Крізь заметілі ти пройдеш,
Переметнеш крізь океан.
Нема ні спинку, а ні меж,
Обіймеш вальсом, ніжний стан.

Полинеш юність в береги,
Води нап'єшся з джерела.
Ти додасиш мені снаги
І додасиш мені тепла.

З тобою ми мов в перший раз,
Пізнаємо кохання смак.
Як швидко юність плине час,
Літа минають швидко так.

І налітавшись досхочу,
Вкусивши смак минулих літ.
Вберешся юність у парчу,
Лишивши в пам'яті свій слід.

Його не змиє давнина,

Студенним, проливним дощем.
Лиш на волоссі сивина
Залишить свій душевний щем...

Думки мої для тебе і кохання...

Із самотністю віч - на - віч,
Під відкритим простором неба.
Закрадалась у серце ніч,
Говорила мені про тебе.

І лягали мої думки,
На розпечені серцем мрії.
Брала в кошик їх залюбки
І трусила тобі на віі.

Ти думками мене поклич,
Я їх серцем своїм відчую.
Серед тисяч чужих облич,
Ніжний голос я твій почую.

І крізь відстань далеких світів,
З зорів шлях прокладу до тебе.
Лиш би ти не забув... Любив...
Буде свідком любові небо.

В день святого Валентина...

В день святого Валентина,
Ти приніс мені кохання.
За вікном погожа днина,
А в душі одні бажання.

Гріють ніжністю долоні
І блищать в очах алмази.
Б'ється серце, б'ються скроні
І летять крилаті фрази.

Вони душу зігрівають
І трояндами квітують.
Про кохання наше знають.
Щастя на вікні малюють...

Легка вуаль повисла в вишині.
Пішли за обрій спати ясні зорі,
Поплив за ними місяць у човні...

На вітрі загойдалася калина,
Неподалік почувсь веселий сміх.
Попадали додолу наместини,
Пташок вони порадували всіх...

Зимовий ранок стукає у вікна...
Сьогодні буде пречудовий день.
Проміння ніжне сонячного світла,
Нам наспіває лагідних пісень...

Зимовий ранок в акварелях...

Зимовий ранок стукає у вікна
І стелиться туманом по землі.
Від сонця сніг виблискує привітно
І кружев'яний іній на гіллі...

А на шибках морозу акварелі,
Сплели густий, посріблений вінок.
У парку ліхтарі немов тарелі
І чути галасливий шум сорок...

Повітря свіже і напів прозоре,

А за вікном танцює хуртовина...

В густих заметах губиться світанок,
Завіяло протоптані стежки.

Не гріє сонце цей морозний ранок,
Лягають на папір мої думки.

А за вікном танцює хуртовина,
Летять сніжинки, наче білий пух.
Лягла на землю біла скатертина,
Та не зламався український дух.

Зима, неначе Сніжна королева,
У сани білих коней запрягла.
Розвісила перлини по деревах,
Прибрала все навколо, як могла.

Притихла і засумувала річка,
Мороз скував її аж до весни.
Сховалися від холоду синички,
Ведмідь в барлозі бачить свої сни.

Мете - мете, сердита заверуха,
А в хаті тепло і в печі вогонь.
Її симфонію ти тихо слухай,
Торкнись думками холоду долонь...

За вікном вставав морозний ранок,
Виглянуло сонце із-за хмар.
Гори тихо спали бо світанок,
Не гонив на випаси отар...

Пострибала по деревах білка,
Шлях шукала до свого дупла.
Всілися синички в ряд на гілках,
Їх розмова радісна була...

Снігом все закидало довкола,
Завітала трійкою Зима.
Білим покривалом вкрила поле,
Похазяйнувала, не дарма...

Стали сіруватими хмарини,
Полетів із неба білий пух.
З переливом наче лебединий,
Залишився в цьому краї дух.

Б'ють копитом коні білогриві
І дзвенять дзвіночки десь здаля.
Хуртовини прилетять примхливі,
Кришталем блищатиме земля...

Завітала трійкою Зима...

Рудоволоса Осінь

Моя Осінь рудоволоса,
Недає тихо спати в ночі.
Заплітає смарагди у коси,
Носить шаль золотаву з парчі.

Закружляє у дивному танці,
Серед айстрів, червоних жоржин.
Під вікном стиглих яблук у ранці,
Ти знайдеш повний кошик ожин.

Ох, ця Осінь чарівна, казкова,
Прилетіла з далеких країв.
Її сукня прозоро - шовкова,
Від яскравих горіла вогнів.

Доторкнеться цілунком до тебе,
Ніжні запахи в серце віллє.
І підніме на крилах у небо,
Бо вона, це щось рідне твоє....

Стелила осінь дорогу до тебе...

Віє вітер, зриває листочки,
Стелить землю м'яким покривалом.
Осінь ніжно гаптує сорочку,
Розшиває узори так вдало.

Ми з тобою так осені раді,
Бо вона нас обох поєднала.
Не стояв нам ніхто на заваді,
Осінь ніжну любов дарувала.

Ясні зорі летіли під ноги,
А бажання були разом з нами.
І стелила нам доля дороги,
Зіткані Осінню рушниками.

Усміхалася Осінь й раділа,
Що такі ми з тобою щасливі.
І немає найкращого дива,
Як у парі прожити і мирі.

І немає найбільшого щастя,
Коли поруч крокує кохання.
Поколінням воно передасться,
Бо живе на землі невостаннє.

Будуть зорі всміхатися з неба,
Буде місяць світити дорогу.
І спішитиме щастя до тебе,
Залишивши позаду тривоги.

Залишивши позаду тривоги,
Залишивши позаду печалі.
Буде Осінь стелити дороги,
І нестиме в незвідані далі.

Засолоджу уста смаком медовим
І пригорнусь до тебе вітерцем.
І знову повернуся сном казковим,
Залишивши кохання свого щем.

Я сни засиплю золотом осіннім...

Я сни засиплю золотом осіннім
І розіллюся зоряним дощем.
Над світом понесуть нас крила вільні,
Залишивши позаду біль і щем.

Я упаду сльозинками в долоні,
Ти не торкайся їх бо обпечуть.
Вони коханий наче сіль солоні,
За душу міцно будь - кого візьмуть.

Впаду листочком і тебе торкнуся
І заверчусь між білих хризантем.
Метеликом на квітах причаюся,
Оберігати буду від проблем.

Душевні рани може час залічить...

Дозволь мені забути нашу зустріч
І той пронизливий, пекучий погляд.
Душевні рани може час залічить,
Та буде, ще ятрити серце довго...

Дозволь мені непокидати спокій
І дихати так рівно без печалі.
Все що було нам додало мороки,
Пішло у мандри, у далекі далі.

Осінній вітер шле в обличчя холод,
А дощ холодні краплі шле на руки.

Печаль на небі розкидає морок,
До серця наближає час розлуки...

Дозволь думками загорнутись в тишу,
Пірнути з головою в сніжну зиму.
І може про кохання вірш напишу,
Про зустріч нашу зболену й єдину...

Розкажуть казку перед сном, нам заметілі.

А казка та, неначе сон, прийшла неждано
І б'ється серце в унісон несе кохання.
Мороз малює за вікном чудну картину,
А я туди, де солов'ї, у літо, лину...

Серед прозорого світанку, серед квітів,
Зустріну сонечко на ганку, шелест вітів.
Торкне метелик нас крилом, обох, так ніжно,
Я обернулась, за вікном, хурделі сніжні.

Горить вогонь, співає пісню у каміні,
Стоять у білому вбранні сумні ялини.
І стало затишно, так тепло у кімнаті,
У снах нам будуть солов'ї пісень співати...

А я туди, де солов'ї, у літо лину...

Моя рука в твоїй руці, це так приємно
І поцілунок на щоці у нас взаємно.
Танцюють вальс свій за вікном, сніжинки білі,

Любов з тобою зберегли...

Прийде на землю і дихне привітно,
Весна - красна, чудесниця полів.
І знов вони замайорять, розквітнуть
І оживуть від теплих, рясних злив.

Милує око і до себе горне,
Чаруюча, приваблива краса.
Вона, як наречена, неповторна -
І синьоока наче небеса.

І в серці радість світиться прозора,
Бо рідний край купається в теплі.
У цю весняну і прекрасну пору,
Вертаються додому журавлі.

І їх курликання - неначе пісня,
Яка за душу жалісно бере.
Зійшла зоря в нічному небі пізня
І місяць ясний по воді пливе.

Так ніжно гомонять навколо хвилі
І б'ють відлунням в тихі береги.
У ту весну були такі щасливі...
І ту любов ми вірно зберегли...

Палає осінь...

Палає осінь, фарби кольорові,
Несе коханим щастя і любов.
Мені присняться очі загадкові
І дощ обличчя поцілує знов.

На крилах осінь понесе з собою,
Огорне листям знизу догори.
Омиє прохолодною росою,
Накидає у кошики гриби.

Ми ніжно будем осені радіти,
Калини смак відчуємо терпкий.
Нехай радіють разом з нами квіти,
Хай буде погляд осені не злий.

Багрова осінь - щастя нагадає
І бабиного літа нам пошле.
Бо не сумує той, хто не кохає,
Радіє той, хто осінь береже...

Ти найдорожчий...

З тобою милий у теплім літі,
Серед яскравих, пахучих квітів.
Лечу, як пташка в блакитне небо,
Ні дня не можу жити без тебе.

З тобою милий у теплім морі,
Ще повні сили, такі бадьорі.
Ласкають хвилі і прохолода,
Для нас з тобою то насолода.

Цілують ніжно уста гарячі,
Лягають руки мені на плечі.
Ти найдорожчий - моє кохання,
Послухай серце, його звучання.

Полинуть звідти мелодій звуки,
Ліси почують, почують луки.
Веселка крила простягне ніжно
І усміхнеться так дивовижно.

Пригорне вітер обох до себе,
Блакить прозора мережить небо.
Проміння сонця, мов самоцвіти,
Жасмін пахучий простягне віти.

І червень місяць нас заворожить,
Без тебе жити ніяк не зможу.
Ти найдорожчий, ти найрідніший,
Хіба ж є хто ще в світі миліший...
Допоки ще живе кохання...

Допоки ще живе кохання,
Звучить мелодія п'янка.
Летить в долоні зірка рання
І обіймає стан рука.

Доносяться із саду звуки,
Наспівують їх солов'ї.
Прокинулись зелені луки
І тихо шелестять гаї.

І сонця промені ласкаві,
Торкнулись ніжно вій моїх.
І на столі горнятко кави,
А за вікном лунає сміх.

"Кохана, вже пора вставати" -
Шепочуть лагідно уста.
Жасмін пахучий коло хати
І матіола розцвіла.

Розчесе вітер мої коси,
Цілунки будуть, наче мед.
Намисто подарують роси,
Троянди, запашний букет.

З тобою і своїм коханням,
Я не розстанусь ні на мить.
Перша любов, то не остання,
Не опадє, як з яблунь цвіт...

І те тепло, що з глибини до мене лине,
Я віддаватиму, любове, щохвилини...

З тобою ми, моя любов, посеред ночі,
Так часто плачимо удвох і тремо очі.
Такі гіркі, солоні сльози і пекучі,
А за вікном шумлять, шумлять вітри могуті...

Моя любове, я любить не перестану,
Минуть роки і час залічить наші рани.
Полине музика так ніжно і чарівно,
Ковток повітря ми вдихати будем вільно.

І на світанку, нас з тобою хтось розбудить,
І ніжно, ніжно прошепоче, що так любить...
Я покладу свої долоні в твої руки,
Ми більш не знатимо печалі, ні розлуки...

Моя любове - ми такі подібні...

З тобою ми, моя любов, такі подібні,
Як ти мені, так я тобі, завжди потрібні.
Візьми мене, прошу тебе, в свої обійми
І почуття, зі свого серця, мені вийми...

З тобою ми, моя любов, сміємось й плачем,
Для мене ти, як я тобі, багато значим.
Я пригорнусь, моя любов, до тебе ніжно,
З тобою в вальсі закружляю білосніжнім.

З тобою я, моя любов, у тихий вечір...
Торкне легесенько, рука за мої плечі.

Щастя знов прийшло...

У небі тихого мовчання,
В далекім просторі зірок.
Там зародилося кохання,
Йому на зустріч зробим крок.

І буде щастя нести вітер,
Відчую я тепло долонь.
Мій любий і коханий світе,
Мене узяв ти в свій полон.

Зігрів теплом таким душевним,
Наповнив серце через край.
Тим нектарем і днем приємним,
З обіймів лиш не забирай.

Не забирай прошу, благаю,
Здається щастя знов прийшло.
Ти чуєш світе я кохаю,
Воно з тобою нас знайшло...

Торкнись душі словами віршу,
Зігрій теплом квітучої весни.
Листа для тебе я напишу
І запрошу тебе до себе в сни.

А сни мої - солодка казка,
В ній тихий вітер, шелестіння трав.
Кохання, почуття і ласка,
Якої ти від мене не чекав.

Тримай, тримай мене за руку,
Візьми долоню і не відпускай.
Не хоче серце більш розлуку,
Кохання й ти - для мене ніби рай...

Хай небо мріями зоріє,
А ти мене теплом своїм зігрій.
Весняний вітерець повіє
І принесе багато ще надій...

Листа для тебе напишу...

Миті щастя...

Неможу заснути, блукаю стежками в думках,
Пригадую мить, де були ми з тобою щасливі.
Сміялись удвох, коли ніс ти мене на руках
І слухали музику грому і музику зливи.

Торкалися руки тих ніжних дівочих принад,
Солодкі цілунки, уста ніби змазані медом.
А в небі над нами кружляв і кружляв листопад
І тихі вірші, що написані були поетом...

Здригнулась від стуку і враз перервались думки,
Насправді було, а чи може усе це здалося?
Дивлюсь у вікно, за ним дощ вирає у шибки
І лине у простір мелодія та стоголоссям...

Візьми кохання... Я прошу...

У віршах відчуваю кохання,
В ньому серце палає вогнем.
Кожен раз я читаю зізнання,
До душі долітає той щем.

Сонця промені гладять волосся,
Чую я безкінечні слова.
І чи часом мені не здалося,
Що кохання нове ожива.

Ні, мені не здалося, весняний,
Оживає за вікнами день.
Кине він у вікно полум'яний,
Погляд свій й заспіває пісень.

Срібним блиском грайливої річки,
Відчуваються ніжні слова.
Наче небо блакитної стрічки
І мелодія в серці співа.

Усміхнуся до нього й до тебе
І думками тобі прошепчу.
Візьми сонце в долоні, і небо,
І кохання візьми... Я прошу...

Кохая тебе такого,
Назавжди тепер твоя...

Збуваються чудо - сни...

Мені розплітаєш коси,
В ніжній пахучій траві.
Капають, капають роси,
На теплі долоні твої.

Я усміхаюсь до тебе,
Дарую цілунки свої.
Над нами блакитне небо,
Співають нам солов'ї.

Нашіптує казку вітер,
Принесену з чужини.
Схиляють голівки квіти,
Збуваються чудо - сни.

Дзюрчить, веселиться річка,
Шле прохолоду свою.
Блакитно - яскрава стрічка,
Обвила шию твою.

Любий, до тебе одного,
Спішитиму завжди я.

Листи в розлуку...

У білих хмарах голубого неба,
Я бачу образ схожий так на тебе.
До нього простягаю свої руки,
Та ти далеко, поруч лиш розлука.

Я з нею мерзну, навіть замерзаю,
Тепла від тебе й ніжності чекаю.
Вже осінь - чарівниця на порозі,
А ми ніяк зустрінися невзможі.

Листи тобі я знов пишу в розлуку,
Тебе чекати, то для мене мука.
Та вірю я, що буду ще щаслива,

Хоч осінь інколи буває і примхлива.

Її попрошу, будь до мене добра,
Не лий дощем, щоб не була я хвора.
Осип дарами бабиного літа,
Й твоїм теплом, щоб я була зігріта.

Я так закохана в цю пору року,
Хоч завдає, вона нам і мороки.
Без неї жити, зовсім не цікаво,
Тому зустрівшись, вигукну їй... Браво!!!!

Ми радієм за тебе,
Ніби діти малі.
І цвістиме калина
В нас під кожним вікном.
Наша дружня родина,
Сяде знов за столом.
За здоров'я держави
Вип'єм келих вина.
Щастя їй побажаєм,
Бо вона в нас одна.

Україні

Вільна і непокірна,
Україно моя.
Стала ти самостійна,
Україно моя.
У далеке майбутнє,
Прокладала свій шлях.
Сили в тебе могутні,
Радість в наших очах.
Сяють в мирному небі
Зорі ясні твої.

Моя Батьківщина – це ниви з хлібами,
Квітучі сади з солов'ями й піснями.
Моя Батьківщина – це зелені ліси,
Дівчата чарівні неземної краси.

Моя Батьківщина – курличуть лелеки,
Летять на Україну здалека – далека.
Моя Батьківщина – прозорі озера,
Могутні дуби і плодючі дерева.

Люблю Батьківщину – свою Україну,
Нізащо у світі її не покину.
Хай ненька – рідненька собі процвітає,
Ні смутку, ні горя ніколи не знає.

МОЯ БАТЬКІВЩИНА

Моя Батьківщина – це ріки прозорі,
Де світять над нами яскравії зорі.
Моя Батьківщина – це гори і кручі
І Дніпр славнозвісний, широкий, могутній.

Я так кохаю зболений цей світ...

Я так кохаю зболений цей світ,

Стражденний, змучений та серцю милий.
Пишу вірші свої багато літ,
Й радію поетичній, світлій ниві.

Вкладаю душу в ці рядки свою
І хочу в світі цьому довго жити.
Де Батьківщина рідна - як в раю,
З цим світлим словом хочеться творити.

Донести слово мудре до людей,
У їхнє серце, щоби зрозуміли.
Душа покличе до своїх ідей
І стрімко в небо піднімуться крила...

Я так кохаю зболений цей світ,
До нього ніжно в муках пригортаюсь.
Зробивши перший свій стрімкий політ,
Змужнію і до нього привітаюсь...

Відлунням біль з минулого летить...

Ще мирно спить у тихому світанку,
Країна щастя, мужності й краси,
Ще мирний подих прохолоди ранку,
У спокої, ще крапельки роси...

Та вже над світом, в чорному убранні,
У гуркоті навислої грози.
З'явились в небі тихім на світанні,
Страшні круки у свастиці хрести...

І враз думки. щасливі мрії зникли,
Лиш біль і сльози в змучених очах.
І квіти, ще розквітнути невстигли,
Потухла незапалена свіча...

Війна... У гучномовець прозвучало
І заклик свій промовив Левітан.
Моя бабуся, ще тоді не знала,
Що в хаті більш не гратиме баян...

Дідусь в руках тримав вже автомата
І з ним в обіймах землю боронив.
Залишились дружина, діти, хата,
Він відбивав вогню шалених злив...

Тягнулись довгі дні до Перемоги,
Попереду було багато втрат.
У куряві солдатській дороги
І вистояв блокаду Ленінград...

Бо наш народ, то є велика сила,
Яка до Перемоги нас вела.
Яка біда, чума його косила,
А сила не вмирала, а жила...

Здолавши біди всі, і всі тортури,
Піднявся над Рейстагом прапор наш.
Розбив народ страшні колючі мури,
Країну захистив свою і спас...

У небі розлітаються салюти,
Святкує свято це увесь народ.
Ніколи ми не зможемо забути
І не потоне пам'ять серед вод...

Вона на грудях наших Ветеранів,
У серці досі полум'ям горить.
Ятряться їхні ще болючі рани,
Відлунням біль з минулого летить...

Чорнобильські дзвони набатом дзвенять...

Зупиниться подих і стиснеться серце,
Чорнобильські дзвони набатом дзвенять.
Весна хазяйнує, навколо цвіте все,
А ті, що померли в могилах лежать.

Вони воювали, неначе солдати
І смерті дивилися гордо в лице.
Ніхто й уявити не міг, що цей атом,
Став в пору весняну гарячим свинцем.

Загублені долі, залишені хати,
Страждання і сльози, і муки страшні.
З насиджених місць їм прийшлося тікати,
Коли розквітало усе навесні.

І те, що колись плодоносило й квітло,
Лишилось нечепане в хаосі літ.
Летять журавлі і курличуть привітно,
Та це вже забутий, навколишній світ...

ПОРАНЕНА ЮНІСТЬ

Афганістан – це грізне слово,
Це біль у серці назавжди
І мамина наставна мова:
"Господь! Синочка збережи.
Не дай загинуть на чужині,
І злую кулю відверни.
Верни мені ті очі сині,
Додому, сина поверни!"

І знову бій, летять гранати.
І кулеметний шквал вогню.
І гинуть молоді солдати,
В пекельнім і страшнім бою.

На Батьківщині, мама й тато,
Дружина і мале дитя.
А тут стискаєш автомата,
Й виборюєш своє життя.

Коли ти закриваєш очі,
То бачиш друзів і село.
І там лиш, дома – тихі ночі,
І смак дитинства, що пройшло.

Вербові котики

Вербові котики в руках
Принесли в хату весну.
З'явились сльози на очах
Думками ти воскреснув.

І пригадався знов мені
Той страшний день і горе.
Дивились оченьки сумні
І люд зібравсь на дворі.

У небі ясна блакить
Та ти її небачиш.
І сонце мов вогонь горить
І все довкола плаче.

Гойдає гілками верба
Прощається з тобою.
Не принесе букет рука
День вкриється журбою.

Вербові котики в руках
До серця пригортаю.
Лишився ти навек в думках

Неповернешся - знаю.

Тепер мій тату, ми йдемо до тебе,
Туди де тихо й є твоя присутність.
Ти промовляєш: плакати нетреба,
Шепочу я: моя ти незабутність.

Минуть роки і відлетять лелеки,
Та пам'ять не затьмарить думки й мрії.
Я знаю тату, що ти так далеко,
Неповернешся більш - нема надії...

Береги моєї мрії

Я не забула тату твої очі...

Я не забула тату твої очі,
І не забула усмішки твоєї.
Якби ж приснились сни оті пророчі,
То не було б трагедії тієї.

Тебе так хочу тату обійняти
І так сумую любий за тобою.
Ти більше не зайдеш у нашу хату,
Не будем розмовляти ми з тобою.

Нема кому нас тату захищати,
Працюєм важко, з мамою лиш двоє.
Без тебе тату - опустіла хата,
Ми так сумуєм тату за тобою.

Течуть сльозинки з думкою про тебе,
Навіщо хтось дмухнув і згасла свічка.
Лиш відображення лишилось в небі
І спомин вкарбувався в серце вічний.

ЗМІСТ

1. Неначе в дитинство потрапила знов...
2. Спасибі доле...
3. Літа не повернути...
4. Ти мене знайшов...
5. Ми разом з тобою...
6. Життя лишило нам своє кіно...
7. Тобі коханий і для тебе...
8. Очі малахітні...
9. Мелодія весни...
10. Я коханням загорнуся...
11. Незабутня юність...
12. Думки мої для тебе і кохання...
13. В день святого Валентина...
14. Зимовий ранок в акварелях...
15. А за вікном танцює хуртовина...
16. Завітала трійкою Зима...
17. Рудоволоса Осінь
18. Стелила осінь дорогу до тебе...
19. Я сни засиплю золотом осіннім...
20. Душевні рани може час залічить...
21. А я туди, де солов'ї, у літо лину
22. Любов з тобою зберегли...
23. Палає осінь...
24. Ти найдорожчий...
25. Моя любове - ми такі подібні...
26. Щастя знов прийшло...
27. Листа для тебе напишу...
28. Миті щастя...
29. Візьми кохання... Я прошу...
30. Збуваються чудо - сни...
31. Листи в розлуку...
32. Україні
33. МОЯ БАТЬКІВЩИНА
34. Я так кохаю зболений цей світ...
35. Відлунням біль з минулого летить...
36. Чорнобильські дзвони набатом дзвенять...
37. ПОРАНЕНА ЮНІСТЬ
38. Вербові котики
39. Я не забула тату твої очі...